

Nieważność nieuzgodnionego planu miejscowego

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: czwartek, 16, kwiecień 2026 17:52

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 106

Ustawa planistyczna wprowadza obowiązek dokonania uzgodnień projektu planu miejscowego z enumeratywnie wskazanymi organami.

Obowiązek ten jest niezależny od woli organu wykonawczego przeprowadzającego procedurę planistyczną i wynika wprost z ustawy. Nie może on więc samodzielnie dokonać wyboru, do których organów wymienionych w art. 17 pkt 6 lit. b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.) wystąpi o uzgodnienie. Kwestia, czy materia podejmowana w planie podlega kompetencjom danego organu należy do oceny tego organu, co wyraża on poprzez postanowienie w sprawie uzgodnienia. Trzeba przy tym zauważyć, że z art. 24 ust. 1 u.p.z.p. wynika, że uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 k.p.a. Oznacza to, że na postanowienie uzgadniające przysługuje zażalenie.

Organ uzgadniający może więc uznać, że projekt planu nie wymaga jego uzgodnienia lub uznać, że poruszane w planie kwestie podlegają jego kompetencjom i w tym zakresie plan uzgodnić bądź wskazać warunki, od których uzależnione będzie pozytywne uzgodnienie. Jeżeli zaś organ planistyczny stoi na stanowisku, że organ błędnie stwierdził swoją kompetencję do uzgodnienia i chce uniknąć związania wskazanymi warunkami, musi zaskarżyć wydane postanowienie.

Jak już wskazano, przepis art. 17 pkt 6 lit. b u.p.z.p. jednoznacznie statuuje obowiązek uzgodnienia projektu planu miejscowego z enumeratywnie wyliczonymi tam organami. Jeśli zaś według przepisów prawa rozstrzygnięcie ma być poprzedzone uzgodnieniem (zgoda) innego podmiotu lub też osiągnięciem innego rodzaju porozumienia z podmiotem do tego powołanym, to treść stanowiska zajętego w wymienionych formach wiąże organ prowadzący postępowanie główne. Dopóki więc postanowienie uzgodnieniowe nie zostanie w odpowiednim trybie wyeliminowane z obrotu prawnego i w jego miejsce nie zostanie podjęte inne, organ prowadzący postępowanie ma obowiązek uwzględnić je, rozstrzygając sprawę.

Ratio legis instytucji "uzgodnienia" w procedurze planistycznej polega więc na przesądzającym (relewantnym) wpływie pozytywnego stanowiska organu uzgadniającego, na kształt normatywny postanowień planu. Ustawodawca, nakazując organowi wykonawczemu gminy uzgodnienie projektu planu ze wskazanymi organami, w tym z właściwym konserwatorem zabytków, określił konsekwencje prawne takiego uzgodnienia. Organ uzgadniający może skutecznie zablokować uchwalenie projektowanego aktu w kształcie planowanym przez organ sporządzający. Odmowa uzgodnienia projektu planu przez uprawniony organ oznacza niemożność uchwalenia planu miejscowego w planowanym kształcie. Zaś w przypadku uchwalenia przez radę gminy planu miejscowego, mimo odmowy uzgodnienia przez uprawniony organ, zgodnie z dyspozycją art. 28 u.p.z.p., skutkuje to, co do zasady, nieważnością uchwały rady w całości lub w części.

Zatem niewątpliwie organy sprawujące władztwo planistyczne związane są treścią uzgodnień poczynionych przez właściwe podmioty, które to uzgodnienie następuje w formie postanowienia zaskarżalnego zażaleniem i ewentualnie skargą do sądu administracyjnego. Jeśli wójt (burmistrz, prezydent miasta) został zobligowany do uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z podmiotami wymienionymi w art. 17 pkt 6 lit. b u.p.z.p., to ostateczne stanowisko uzyskane w tej postaci należy uznać za bezwzględnie wiążące. Jedynie w sytuacji, gdy podmioty uzgadniające w postanowieniu o odmowie uzgodnienia nie określą warunków na jakich to uzgodnienie może nastąpić, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może uznać za uzgodniony projekt planu miejscowego (art. 24 ust. 2 u.p.z.p.).

Nieważność niezgodnionego planu miejscowego

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: czwartek, 16, kwiecień 2026 17:52

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 106

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl orzeczenie prawomocne